

רחל מרחלת על כל העולם

חייט'עילית

במים

תינוק סיני

כל מי שמכיר מקרוב או מרחוק את מורכי ציגלה, הלא הוא ציגלה שהיה פעם בעליו של אליבי באר וכעת הוא בעל

ניקוי ראש!

בקול דממה דקה, מבלי לחכות אפילו לבכורת סירטה אדם, הסתפרה איריס דוידסקין היפהפייה קצוץ-קצוץ, בקושי אמרה שלום לחברים, לקחה את המטוס וטסה ללונדון. שם היא התמקמה לה בדורסט-סקורייר, שהיא כיכר שקטה בקיר-בת רחוב בייקר, הידוע יותר כמקום מגוריו של קיסר הבלשים שרלוק הולמס. מה היא עושה שם? שום דבר מיוחד. מרביצה מדיפעם איזה צילום או שניים עבור ירחון-האופנה ווג, וזוהי בכבוד מזה חודש ימים. הוץ מזה יש לה תבר חדש בשם מייק קופר, שהוא זמר מפורסם למדי והוציא כבר שבעה אלבומי תקליטים. המייק הזה מנגן בשיטת צוואר-הבקבוק שהמציא ביב דילן. מה זאת אימרת? זאת אומרת שבמקום שהצבעות יילכו בשבילך על מיתרי הגיטארה, הולך בשבילך צינור-מתכת חלול הדומה לצוואר-הבקבוק, ומה שיוצא מזה אלה צלילים המדהימים ביופיים. איריס גם התחילה לצייר, ובכלל, כמו שאומר אחיה עדי, היא מגנה לעצמה את הראש.

עדי, שהוא בן 24 וחתיר רציני בזכות

ותיקן אותה, כשעזר לידו בנאמנות הביולוג האילתי ד"ר ליאון רז.

את המכונה המשופצת הרכיב על סירת-מירוץ, והגרפיקאי חובב כרובי צייר שלט שבו נכתב לאמור: „נאלסען אונד צווערן — שניידערס — הויזן — 1000 זלוטאס, א ראקעל 3500 זלוטאס — ארסט קלאס!“

כשהגיע צוורן מתל-אביב הושיבו אותו ליד המכונה, וכל מי שהיה זקוק ל-תיקון כלשהו במלתחתו טיפס, במי-חילה, אל סירת-המירוץ. בין המטפסים כדי לקצר את הגינס

מה להגיד לכם — כמה שאני אספר ואוסיף ואספר מנפלאותיו של רפי נלסון מלך אילת, לא אתעייף, ואני מוכנה להתערב שגם אתם לא תתעייפו לקרוא.

האיש הזה פשוט לא יודע גבול. אצלו הדימיון עובד נוריסטופ שעות נוספות, וממציא כל שעה מיני המצאות השד יודע מאיין. שימעו, למשל את החוכמה האחרונה של נלסון הנ"ל. כולם יודעים שלנלסון יש כפר-נופש באילת, ושכל מי שהוא משו או רוצה להיות פעם משהו או בכלל, בא לשם

צוורן ונלסון במים תיקונים לכל דורש

שלם או לתפור כפתורים בחולצות ניראו, בין השאר, גם חברי להקת בוורת, הזמר טריפונאס, הקבלן ה-אילתי דקס, אל"מ (מיל), עמוס בנין ואשתו היפה ציפי, שאולי ומיכל ויצמן שהם בנו של עזר, וצביקה, בנו של ראש אג"ם הרצל שפיר.

נלסון המבוסט השגיח על התור, ש-לא ידחפו. אצלו — יש סדר.

לסופי-שבוע כדי להשתוף, להשתטות ולכניף, והנה, בין אלה שהודיעו לנלסון-על בואם לכפר-הנופש היה גם חייט-העילית ישראל צוורן. ומה עשה רפי נלסון לכבוד המאורע?

מישפל האיש במחסר-העתיקות שלו, ובין כל שאר האלטיזאכע גילה גם מכונית-תפירה נושנה שהורישו לו אמו. הוא הביא את המכונה לחוף, שיפץ

נעלי-השבת של יוסי

אתם עוד לא יודעים לאיזו צרה נקלע יוסי סיני בעליו הצעיר והחתך של מלון ביקעת-הירח באילת.

יוסי, שהוא לא רק בעל המלון אלא גם המנהל-בפועל שלו, רגיל להסתובב בשטח המלון יהף ולבוש מכנסי ג'ינס, כשהלקיגופו העליון הבנוי לתלפיות גלוי לעין השמש ולעין כל. קשה לומר שאורחי המלון התלוננו איפעם על הופעתו של המנהל, ובטח שלא האורחות. נהפוך הוא. אני מכירה כמה כאלו שבאו להתאכסן במלון ביקעת-הירח שוב ושוב, ארזוק בזכות מנהלו.

המנהל, לעומת זאת, לכל מי שלא יודעת עדיין, הוא בן-אדם נשוי ובעל מישפחה, וזה שהילדים והאשה נמצאים במשך כל ימות השבוע בבת-ים שבצפון, עדיין לא אומר שהם לא באים לסופי-שבוע. הם באים ועוד איך, ויוסי בהחלט משוגע לגמרי על המישפחה שלו. אבל לא את זה רציתי לספר לכם.

מה שרציתי לספר הוא על הצרה שנפלה על ראשו של יוסי בשבוע שעבר, כש-מישרד-התיירות הזמין אל המלון שלו קבוצת שגרירים, ועל המלון הוטל להכין עבורם מסיבת-קוקטייל כדת-וכדין.

הנה, בעיצומן של ההכנות ניגש איש מישרד-החוץ אל יוסי, ולחש באוזנו כי יהיה עליו לבוא למסיבה לבוש בגדי-ערב רשמיים. אבל יוסי לא היה מוכן אפילו לשמוע מהעניין הזה. שגרירים או לא שגרירים — אותו עוד לא ראו וגם לא יראו בבגדי-ערב אמר.

לבסוף הסכים איש מישרד-החוץ לוותר לו על העניבה, אבל על נעליים לא הסכים לוותר בשום פנים ואופן. לא עזרו לו ליוסי כל טענותיו ומענותיו. הוא נאלץ לקנות לו נעליים בחנות אילתית ולכלוא את בהונותיו אהבות-החופש בתוכן למשך שעתיים תמימות.

איך שנסתיימה מסיבת-הקוקטייל, רץ יוסי אל חדרו והסיר את נעליו במהירות הבזק. אך ברגע בו עמד להשליך אותן ממנו והלאה, אל תוך מימיני הצלולים של יוסי, עצר בעדו ההיגיון הקר, שהסביר לו כי עלולה להיות פעם מסיבת-שגרירים נוספת. אז אולי כדאי, אם כך, לשמור את הנעליים בארון.

יוסי שהוא בחור נבון לכל הדיעות — נכנע להלחם הפנימיים, וכעת שמורות הנעליים בארוננו, על כל מיקרה-חירום.

ציגלה וציפי ילד חדש

גודון בתל-אביב — מאז אותו יום הפך ציגלה בן-אדם חדש. ועכשיו, עם התוספת המשפחתית הצפויה בכלל אין כבר מה לדבר.

עם משקפיים ופצעי-בגרות על הפנים, אלא חבר'ה צעירים, ממש נערי-ששועים.

מי שגרם לי לגלות תגלית מסעירה זו היה יעקב קופרברג אשר סיים עתה את לימודיו בראיית-חשבון, ושכר לו דירת רווקים בה התקין גם משרד, שאפשר יהיה לתלות את הדיפלומה על הקיר.

וכדי שכל רואי-החשבון האחרים והחתי-כות שלהם, ותדעו לכם שחתיכות של רואי-חשבון זה גזע מיוחד במינו, יוכלו לראות את הדירה ולמשש את הדיפלומה שעל הקיר, ערך את מסיבת חנוכה-המשרד.

מי לא היה שם. רואי-חשבון מכל הגילים ומכל המינים. הבן של מזלמזל, לא זה חבר-הכנסת אלא יצחק-הגבניות העשיר, ואפילו תמי גנסיין, לא זה הסופר, אלא הרואי-החשבון הגדול, שהוא האלוהים של כל רואי-החשבון הקטנים.

כולם באו והתפעלו מהשולחן החדש. מהשטיח כימעט-מקיר-אליקרי, מהטלוויזיה ליד המיטה הכפולה — בתדרה-שינה, לא במישרד — ואפילו מהשמפנייה החמה.

כשגמרו להתפעל כבר לא היה מה ל-עשות. אז שלף את הפתעת הערב, מערכת-רולטה אמיתית, בה שיחקו כל הלילה.

וכשרואי-חשבון משחקים רולטה, כל מיספר זוכה.

איריס דוידסקין ניקוי-ראש

עצמו מתגורר בקנדה ועוסק בסחר-מכר של מכונות וולטר-רויס יגנות, שהן כעת הצעקה האחרונה באנגליה. כרגע הוא נמצא בארץ, בחופשה של שלושה חודשים, ותא-מינו לי, הוא לא מבייש את סירטמת היופי הנודעת של מישפחת דוידסקין.

כך רואים חשבון

גם אני לא ידעתי, עד ליום הששי האחי רון, שרואי-חשבון הם לא בדיוק כאלה